

176. Bistvo resnice

1 Nato sta se Mi gostilni?ar in njegov sin znova zahvalila za ta poduk in gostilni?ar je nazadnje rekel: »Velika in sveta resnica je, da se ?lovek zgolj z resnico osvobodi vsakršne zaslepljenosti in prevare; toda številni modreci vseh nam znanih ljudstev so se neprenehoma spraševali po resnici, jo zavzeto iskali, a je niso mogli najti, vendar še nih?e ni povsem odkril in ljudem razumljivo razložil, kaj je resnica. In tako bi rad zdaj, ljubi Gospod in Mojster, od Tebe slišal, kaj je v bistvu resnica, kajti to nam lahko najbolje razložiš prav Ti. Šele tedaj, ko ?lovek ve, kaj je resnica, kje in kako jo najti, jo lahko sprejme za življenjsko vodilo in se tako znebi zaslepljenosti in prevare. Kaj je torej popolna resnica, kako in kje jo najdemo?«

2 Jaz sem prijazno odgovoril: »Poglej Me in dobro poslušaj, kaj ti bom povedal: Bog, Eden in edino resni?ni, je resnica. Kdor je našel Boga, edino resni?nost, je našel tudi resnico, ki ga bo osvobodila in v celoti oživila. Ko ?lovek najde Boga in spozna Njegovo zvesto razodeto voljo, po njej živi in ravna, potem tudi sam v sebi postane resnica; ko pa je ?lovek to, je tudi že svoboden in napreduje od smrti sveta in njegove materije v življenje iz Boga.

3 V tebi vidim še eno vprašanje, na katero ni tako lahko odgovoriti kakor na prejšnje, toda na to tvoje novo, še ne izgovorjeno vprašanje bom že našel odgovor, ki bo razumljiv vsakomur.

4 Tvoje še neizgovorjeno vprašanje pa je: 'Res je, da je Bog edini resnica, in kdor najde Boga, najde tudi resnico, ki ga osvobodi; toda, kje je Bog, kdo je, kakšna je Njegova prava volja in nazadnje: kako najti Boga, kako prepoznati, da je prav On Bog?'

5 Glej, ljubi Moj prijatelj, na to tvoje vprašanje Mi res ni težko jasno odgovoriti, toda Moj odgovor boš zelo težko razumel. Vendar poskusimo!

6 Glej, Bog je ?isti in ve?ni duh. Ta ve?ni duh pa je ena sama ?ista ljubezen, torej ve?no življenje samo. Ljubezen pa je ogenj in v sebi plamene?a svetloba, in vse to je resnica.

7 V Bogu kot ve?nem pravzroku vse biti so tudi popolno samozavedanje, najvišja inteligenca, modrost in mo?, in ?e ne bi bilo tako, potem tudi nikoli ne bi bilo ni? ustvarjeno; kajti tisto, kar je samo v sebi ni?, se nikoli ne more razviti v nekaj.

8 V Bogu sta tudi ve?no navzo?i najvišja inteligenca in najsvetlejše samozavedanje ter zmeraj delujeta tukaj in zdaj. In ?e ne bi bilo tako - kdo bi angelom in ljudem omogo?il inteligentno življenje in samozavedanje? Ali je mogo?e komur koli kar koli dati, ne da bi to imel tudi sam? Ali lahko nema in surova sila poraja razvito življenje?

9 V življenju si pogosto videval vsevprek divjati vsakovrstne slepe in v sebi neme sile; toda ali si kje videl divjati orkan, ki bi s svojo velikansko mo?jo in silovitostjo zmoget zvrtni?iti skupaj vsaj najskromnejši ov?ji ali svinjski hlev? Ali je strela, ko udari iz oblaka na zemljo, kdaj zapustila kaj drugega kakor zgolj skrajno neurejeno uni?enje?

10 Le opazuj vse te neme moči in sile - v njih in na posledicah njihovega surovega delovanja ne boš nikoli našel ničesar, iz ničesar bi lahko razbral vsaj iskrico kakršne koli inteligence in razuma. Moder raziskovalec bi sicer lahko v še tako surovem delovanju slepih in nemih sil odkril neki red in smisel; toda ta ni dosežek slepih in nemih sil in moči, temveč je Božja last, samo Bog lahko s Svojo najvišjo in neskončno modro močjo volje sproži takšno delovanje, da bi koristil temu ali onemu predelu na Zemlji.

11 Opazuj rastline, živali in zlasti ljudi, pa boš v vsem opazil velik red in modrina, povezan z najboljšim smotrom; te žive stvari pa tega sebi niso mogle zagotoviti, saj obstoj ne izhaja iz njih in nikoli ni izhajal. Ker pa obstajajo, njihov obstoj dokazuje, da mora obstajati skrajno moder prastvarnik, in je tudi razumljivo, da so lahko zgolj Njegova najvišja inteligenca, Njegova moč in Njegovo popolno samozavedanje priklicali ta raznovrstna bitja iz Njega samega.

12 Človek sam ima v svoji duhovni še nerazviti isti naravni življenjski sferi že svetlo, daljnosežno inteligenco, iz katere se razvijeta um in pamet kakor drevo iz semena, in s svojim umom kmalu ustvari zelo opazna in dobro urejena dela.

13 Kdo razen Boga lahko torej človeku, katerega telo je umetelen organizem in skrajno modro zasnovan življenjski stroj, da njegovo inteligenco, samozavedanje, pamet, razum, ljubezen in povsem svobodno voljo z njeno ustrezno dejavno močjo, vse to ohranja in do konca izpopolni? Prijatelj, če to, kar sem ti pravkar na kratko opisal, le malo premisliš, boš v tem tudi povsem zlahka našel naravno pot, po kateri človek, če to res iskreno želi, lahko najde Boga in z Njim tudi večno resnico. In če človek stopi na to pot z vso ljubeznijo do Tistega, ki ga išče, Ga bo tudi našel; in ko Ga najde, mu bo Najdeni tudi kmalu oznanil Svojo voljo.

14 Če človek ravna temu primerno, bo tudi jasneje in svetleje v njegovi duši, ki se po ljubezni do Boga, ki ga je našla in spoznala, še bolj združuje z Božjim duhom.

15 In glej, ko se to stanje v človeku uresniči, potem človek sam postane resnica, ker je v sebi resnico našel; in tako boš zdaj tudi dobro razumel, kaj je resnica kako naj bi jo iskali in kje jo lahko zmeraj zanesljivo najdeš.

16 Če pa si resnico našel in tako postal tudi svobodni in čist, bo tudi vse drugo, kar te obdaja, ena sama resnica, čistost in svoboda; kajti za resničnega je vse resnično, za čistega vse čisto in za svobodnega vse svobodno. Več za zdaj ne potrebuješ. Vprašaj pa se, ali si razumel vse to, kar sem ti zdaj povedal«

17 Kado je rekel: »O moj ljubi Zveličar, Gospod in Mojster! Meni in vsem drugim si pravkar naznanil velike stvari in resnice ter jih jasno razodel. Dvignila se je stara

Izidina koprena, Avgijev hlev je očiščen stare nesnage in gordijski vozal razvozlan - in za vse to se lahko zahvalimo le Tebi! Postal sem pravi Herkul - toda ne tisti, ki neodločno stoji na križišču, temveč tisti, ki odločno stopa po poti prave kreposti in na njej tudi vztraja do svetlega cilja.

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangelij](#)

[knjiga 8](#)